

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота на тему:

Діалектні ареали корейського півострову: в діахронії і синхронії

Студентки групи ПКор 24-20
факультету східної і слов'янської
філології

Освітньої програми:

Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська
мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови
та літератури(переклад включно),
перша – корейська

Ярової Катерини Олексіївни

Науковий керівник:

к.ф.н., доц. Охріменко В.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. І. ДІАЛЕКТОЛОГІЯ ЯК РОЗДІЛ ЛІНГВІСТИКИ	
1.1 Загальна теорія діалектів.....	
1.2 Поняття «наріччя», «говірка» та їх значення в лінгвістиці	
Висновок до розділу I.....	12
РОЗДІЛ 2. ДІАЛЕКТ КОРЕЙСЬКОГО ПІВОСТРОВУ. ДІАХРОНІЯ ТА СИНХРОНІЯ	13
2.1 Історія розвитку діалектів.....	13
2.2 Класифікація діалектів в корейській мові	19
2.3 Сучасний погляд на діалекти та їх використання сьогодні	27
2.4 Аналіз значимості діалектів, як збагачення мови	30
Висновок до розділу II.....	37
АНОТАЦІЯ	38
ВИСНОВКИ	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	42

Вступ

Корейська мова - одна з найцікавіших і найскладніших мов у світі, що має безліч діалектів. Кожен діалект має свої особливості, які необхідно досліджувати та вивчати. У цій роботі розглядаються різні діалекти корейської мови, їх походження, особливості та використання в різних сферах життя. Також буде проаналізовано вплив діалектів на розвиток корейської мови та корейської культури загалом. Корейські діалекти вплинули на розвиток корейської культури та мови в цілому. Кожен діалект має свою історію та культурні традиції, які відображаються у мові та її використанні.

Одним із найвідоміших діалектів корейської мови є пхенхан. Цей діалект є офіційною мовою Пхеньяну, столиці Північної Кореї. На відміну від стандартної корейської мови, вона має складнішу граматику і використовує багато слів, які не зустрічаються в інших діалектах.

Інший важливий діалект - чола-до (чоллам). Цей діалект використовується у провінції Чолла на південному заході Кореї. Він відрізняється від стандартної корейської мови більш простою граматиною та використанням багатьох слів, які не зустрічаються в інших діалектах.

Діалекти також впливають на розвиток корейської лексики та граматики.

Наприклад, діалекти Понган та Чолла-до мають свої власні слова та фрази, які не використовуються у стандартній корейській мові.

Крім того, діалекти також впливають на розвиток корейської культури.

Наприклад, у провінції Чолла використовується діалект чола та

проводиться безліч традиційних фестивалів, які відрізняються від фестивалів в інших регіонах.

Крім того, у північній частині Кореї, де використовується діалект Пенхан, є свої традиції та звичаї, які відрізняються від південних.

Таким чином, корейські діалекти вплинули на розвиток корейської культури і мови. Крім того, що діалекти відображають історію та традиції різних регіонів Кореї, вони також впливають на лексику та граматику стандартної корейської мови.

Діалектологія (від гр. *διάλεκτος* — розмова, говір, та *λέγω* — слово, вчення) — це розділ мовознавства, що вивчає діалекти. Діалектні явища досліджують у їх сучасному стані та в історичному плані в їх територіальному поширенні методами картографування, тобто лінгвістична географія. [18, с: 609]

Діалектологія — порівняно нова, але закореніла наука, що бере свій початок від кінця XIX століття, та від якої утворилися інші методи дослідження діалектних явищ. У нашому суспільстві налічується близько 7000 мов, кожна з яких має від 5 до 10 діалектів, тому їхнє детальне вивчення та встановлення їхньої генези — актуальна робота лінгвістів. Діалекти існують споконвіків. Вони розвивались завдяки природними, інфраструктурними та комунікативними чинниками. Іншими словами, діалект — це мовне явище, яке виникла у процесі відокремлення певної частини народу, племені, нації від іншої общини що і привело до видозмінення мови цієї окремої групи людей.

Кожна мова, що використовується в даний час, має безліч регіональних діалектів. Діалекти та розмовні висловлювання, характерні для регіону, які люди використовують для спілкування.

Вони є різноманіттям і способом для країни висловити себе.

Вони включають мови, у тому числі літературну мову як в письмовій, так і в усній формі.

це єдине ціле, яке зазвичай називається загальною національною мовою.

Наприклад, у корейській мові існує 7 основних діалектів.

бути розбиті на ряд дрібніших діалектів або регіональних діалектів.

До таких діалектів належить, наприклад, діалект адміністративного району Чолладо (전라도).

Республіка Корея (також відома як Південна Корея) та Хамгендо (함경도),

підрозділ КНДР. Республіка Корея - це також назва однойменної історичної області.

(Північна Корея та попередня територія з такою самою назвою). під час навчання.

діалекти, присутні у корейській мові, чи діалектологія.

діалектологія аж ніяк не є частиною всієї території Корейського півострова.

є діалектичні явища, характерні для південної частини острова.

окремо, з метою дослідження, Республіки Корея. Незважаючи на.

компоненти включають політичні, історичні та політико-географічні фактори.

Основна причина поточних проблем із вивченням корейської мови полягає в наступному.

Діалектичні кола в обох державних утвореннях розглядають та вивчають діалекти корейської мови у аспекті цілісності та збагаченню корейської мови новими значеннями.

Багато дослідників цікавляться роллю сучасних корейських діалектів у сфері життя корейського народу, особливо в політичному житті.

Діалекти в Кореї – це насамперед культурне явище, тобто це означає, що діалект є частиною культури певного регіону чи групи.

Конфлікти між культурами Південна Корея та Північна Корея (КНДР) не є винятком.

З 15 червня 2021 року президентом Республіки Корея є Мун Чже Ін, урочисто обіняв посаду президента у 2017 році. І до Мун ЧЖе Іна був Пан Мун, у свою чергу так само є представник регіону Кьонсандо. До чого це? У Кореї існує стереотип, що країною керують люди Кьонсандо.

Тому що більшість керівників держав з цього регіону. Регіон Кьонсандо є найпоширеннішим з діалектів в корейській мові. З 12 президентів Республіки Корея, 8 представників було саме з регіону Кьонсандо. Проте, також Кьонсандо є найрозвиненішим з економічної сторони провінцією.

Актуальність – Підвищений інтерес філологів та лінгвістів до корейського діалекту, його дослідження граматичних, фонетичних та лексичних особливостей. Його історія виникнення та формування, розповсюдження по корейському півострову та його самотність в різних регіонах Кореї.

Мета : визначення специфіки функціонування лексики в діалектах корейської мови, у тому числі в контексті соціально-побутового життя суспільства.

Для того, щоб досягти даної мети треба виконати наступні **завдання**:

- 1) Визначитись стосовно загальної теорії діалектології та її лінгвістичної ролі в наші дні.
- 2) Історія формування основи діалектології корейської мови на корейському півострові
- 3) Виконати порівняльний аналіз особливостей діалекту в корейській мові та його відмінність від загальноприйнятого літературного стандарту.
- 4) Знайти семантичний аспект специфіки лексики діалектів

5) Визначити роль діалектів у сучасному житті суспільства Республіки Корея у повсякденному та культурному контекстах

Об'єкт дослідження – діалектологія корейської мови.

Предмет дослідження – лексичні особливості та функціонування діалектів.

Наукова новизна даної роботи полягає у дослідженні діалектів через призму їхнього впливу на соціально-побутове життя суспільства, а також більш детальне вивчення діалектів корейської мови, передусім для вивчаючих мову та задля розуміння культури корейців.

Методи дослідження – метод порівняльного аналізу, використаний при визначенні особливостей діалектів корейської мови та їх відмінностей класичної літературної мови

РОЗДІЛ 1

1.1 Загальне поняття «діалект». Роль діалекту в лінгвістиці.

Діалектологія - це галузь лінгвістики, що вивчає різні діалекти та їх відмінності всередині однієї мови або між різними мовами. Вона займається класифікацією діалектів, їх описом та аналізом. Діалектологія важлива для лінгвістичних досліджень, оскільки дозволяє глибше вивчити мовні відмінності та їх еволюцію. Вона також допомагає зрозуміти історичні процеси, пов'язані з поширенням діалектів та формуванням національних мов. В цілому, діалектологія є важливою частиною вивчення мови і допомагає краще зрозуміти мовні процеси та їх значення для суспільства.

Основою діалектології є вивчення різноманітності мовних форм, що використовуються у різних регіонах та середовищах. Діалектологія досліджує мовні явища, характерні для конкретного діалекту, а також вивчає зв'язок з іншими мовними формами та регіонами.

Основні завдання діалектології включають:

1. Вивчення регіональних варіантів мови та їх особливостей
2. Аналіз етнолектів та мовних груп, що виникли під впливом соціальних, культурних та історичних факторів.
3. Вивчення мовних контактів та взаємодії між різними мовами.
4. Вивчення мовної ситуації у регіоні та її змін із часом.

5. Розробка методів та інструментів для збору та аналізу діалектного матеріалу.

Діалектологія є важливою галуззю лінгвістики, оскільки дозволяє зрозуміти різноманітність мов та їх варіантів, а також вивчити процеси еволюції та зміни мови.

Наукова область загальної теорії діалектів досліджує зв'язки між мовними різновидами та схеми класифікації. Тут термін «діалект» використовується у широкому значенні для позначення будь-якого різновиду мови, крім стандартної мови.

Основою загальної теорії діалектів є термін «мовна варіація», яким позначають різноманітні групи звуків, слів, граматичних структур та інтонаційних моделей. Щоб зрозуміти та класифікувати ці мовні варіації в межах однієї мови або між мовами, загальна теорія діалектів спрямована на створення методів.

Загальна теорія діалектів ґрунтується на порівняльному та варіативному підходах. За допомогою порівняльного методу порівнюються мовні компоненти різних мов, досліджуються їх схожості та відмінності. З іншого боку, варіаційний підхід досліджує лінгвістичні компоненти однієї мови та описує їх різні варіації.

Діалектологічні карти, що показують поширення різних мовних варіантів на певній території, є одним з ключових інструментів загальної теорії діалектів. Лінгвісти можуть краще зрозуміти, як мови розвиваються у різних соціальних, культурних та географічних контекстах, вивчаючи, як діалекти розподіляються у часі та просторі.

Діалектологія оформилася як наука в середині 19 століття, коли лінгвісти почали досліджувати регіональні варіанти мов та їх особливості. У 1852 французький лінгвіст Макс Мюллер опублікував свою роботу "Етимологічні дослідження мов Європи", яка була присвячена регіональним варіантам мов та вивченню еволюції мови. та його значення для вивчення еволюції мов.

У другій половині 19 століття вивчення діалектів стало популярним серед лінгвістів. Наприклад, німецький лінгвіст Георг Венцель зібрав діалектний матеріал із різних регіонів Німеччини та склав перший атлас діалектів.

У 20 столітті діалектологія пішла далі і включила вивчення мовних контактів, етнічних мов і мовних груп. Діалектологія стала важливою галуззю лінгвістики, що допомагає зрозуміти різноманітність мов та їх варіантів та вивчити процеси еволюції та зміни мови.

Перші діалектні словники та граматики найчастіше були написані вченими, які говорили на діалекті свого місця народження, або ж Основним методом дослідження була вільна бесіда з людьми, які говорять на даному діалекті, як правило, людьми похилого віку.

діалект, зазвичай літніми людьми, переважно на виставках.

Вони були неписьменними та рідко подорожували. Багато хто з тих, хто говорив на

граматики та словники відхилялися від запису особливостей діалекту.

Кінець 19 століття, коли розвивалося стандартне мовлення.

Історичний та порівняльний методи лінгвістичних досліджень стали звичними.

це зосередження уваги на долі певних елементів архаїчної мови

діалектів - наприклад, варіативність голосних і приголосних у латинській мові, які

використовуються у різних позиціях у рамках даного романського діалекту.

У міру накопичення даних про діалекти дослідники все більше і більше усвідомлюють неадекватність розгляду діалектів як внутрішньо послідовних.

і виявляли, що значно відрізняються від сусідніх діалектів. І ставало дедалі очевиднішим, кожен елемент чи явище діалекту відмовляється від кожен із новачків має свої власні изоглоссы.

Діалекти необхідно замінити картою, що показує поширення окремого діалекту

характеризується одним елементом чи явищем. З наукової точки зору це правильно, але створення та складання такої карти, яка називається називається лінгвістичним атласом, є складною, дорогою та трудомісткою, об'ємною та робота.

Першою великою роботою в галузі лінгвістичної географії було, як уже згадувалося, створення німецького картографічного довідника: у 1880-х роках Георг Венкер, ініціатор цього масштабного починання, склав 40 тестових пропозицій, що показують, як розрізняти діалекти, і розіслав їх вчителям більш ніж 40 000 регіонів Німецької імперії. Тексти мали бути переведені на діалекти. Основною причиною затримки була велика кількість матеріалу, який необхідно було систематизувати та проаналізувати". [1, с: 12]

Знаменита лінгвістична карта французької мови Жюля Жильєрона та Едмона, згадана раніше, заснована на зовсім іншій концепції.

Використовуючи анкету, що складається приблизно з 2 000 слів, складену Жильєроном, Едмон обстежив 639 місць у франкомовному світі. Атлас, складений під керівництвом Жильєрона і опублікований окремо з 1902 по 1912 рік, став потужним стимулом і базовою моделлю для створення лінгвістичних атласів у всьому світі. Європейські лінгвісти, особливо з

романських та німецькомовних регіонів, одними з перших взяли участь у проєкті атласу. Найбільш представницьким з них є "Sprach-und Sachatlas Italiens und der Südschweiz" Карла Яєберга та Якоба Джадда, який був опублікований між 1928 та 1940 роками.

У книзі, виданій у 1928 та 1940 роках, є визначення значень, ілюстрації та часто описуються об'єкти та дії сільського життя, позначені словами, зазначеними в анкеті". [1,с: 13]

У 1930-х роках було опубліковано "Атлас американської лінгвістики", який став піонером у вивченні діалектів з урахуванням соціальних та регіональних факторів. Це спричинило створення лінгвістичних атласів з усього світу, що також зробило діалектологію актуальною. [1, с: 14]

Після Венкера діалектологія стимулювала подальші дослідження протягом більш ніж сторіччя: в 1905 Джозеф Райт, лінгвіст, що вивчав письмову мову, випустив шеститомний словник англійських діалектів "The English Dialect Dictionary". [20, с:36]

У 1950-х роках Інститут Лідса під проводом Гарольда Ортона вирішив провести дослідження британських діалектів. Він зосередився на детальному дослідженні варіантів діалектів на Британських островах. Це було зроблено для того, щоб зберегти та зібрати приклади англійських діалектів, перш ніж регіональні особливості між діалектами почнуть втрачатися. Це було перше у своєму роді поглиблене вивчення мови Англії. [20, с:39]

Спочатку анкета, що містить понад 1300 пунктів, була поширена серед 313 громад по всій Англії. Анкета була націлена насамперед на літніх сільських чоловіків із фізичними вадами. Це було зроблено для того, щоб спробувати зрозуміти та зберегти традиційні діалекти Англії із сільської місцевості, де розмовляють багатьма мовами простих людей.

Понад 404 000 одиниць інформації було зібрано з усіх куточків країни та опубліковано у 13 томах. Це дослідження стало основою для більшості досліджень різновидів англійської мови, які проводяться і сьогодні.

З винаходом магнітофона у 1960-х роках діалектологи вперше отримали можливість записувати дані в аудіоформаті. Це означало, що дані можна зберігати для подальшого використання, а також дослідження діалектів, що раніше було неможливо.

У другій половині ХХ століття дослідники стали відмовлятися від вивчення традиційних вернакулярів з кількох причин:

1. Зміна соціально-економічних умов та зростання мобільності населення змінили лінгвістичний ландшафт. Традиційні діалекти поступово замінювалися загальноприйнятими мовними нормами.

2. Зростаюча популярність стандартної мови як інструменту для спілкування та освіти. Багато людей прагнули вивчити стандартну мову, щоб мати можливість спілкуватися з людьми з інших регіонів та країн.

3. розвиток технологій та засобів комунікації дозволило людям швидко та ефективно спілкуватися з людьми у різних частинах світу. Це знизило значимість мовних відмінностей та збільшило потребу у стандартній мові.

4. зміни у підходах до лінгвістичних досліджень. Дослідники стали більше цікавитися мовними процесами та змінами мови, а не вивченням конкретних діалектів.

Іншими словами, вивчення традиційних звуків мови стає менш актуальним у світі, що змінюється, де стандартні мови стають все більш поширеними і необхідними для спілкування.

Тож для більшого вдосконалення знань з діалектів був створений мовний атлас.

Мовний атлас - це збірка карт та інформації про мовні діалекти різних регіонів. Він містить інформацію про лексику, фонетику, граматику та інші особливості мов, якими розмовляють у різних регіонах країни чи світу. За допомогою мовного атласу можна порівняти та проаналізувати різноманітність мовних форм та вивчити їх взаємозв'язок.

Лінгвістичні атласи формуються в результаті досліджень та збору даних про мовні діалекти різних регіонів. Як правило, дослідники збирають дані про діалекти, записуючи мову носіїв мови та аналізуючи її за допомогою лінгвістичних методів. Потім зібрані дані можуть бути оброблені та представлені у вигляді карт, таблиць та інших графічних матеріалів для порівняння мовних характеристик різних регіонів та виявлення етапів їх зміни та розвитку. Такий аналіз корисний для лінгвістичної історії та етнографічних досліджень, збереження культурної спадщини та заохочення мовної різноманітності.

Яка ж роль діалекту в лінгвістиці?

Діалекти відіграють важливу роль у лінгвістиці, оскільки вони є одним з основних елементів мови та використовуються у певних регіонах та серед спільнот людей з певними культурними та історичними традиціями.

Діалекти відрізняються лексикою, граматиною, вимовою та іншими особливостями, які можуть вплинути на сприйняття та розуміння мови.

Вивчення діалектів допомагає лінгвістам краще зрозуміти мовний та культурний розвиток тієї чи іншої місцевості.

І як бачимо діалектологічні дослідження також допомагають вивчити особливості мови людей із різних соціальних та культурних груп, що важливо для розуміння соціолінгвістичних аспектів мови.

У загальному контексті вивчення діалектів допомагає встановити зв'язки між різними мовами та вивчити їхню етимологію. Крім того, вивчення

діалектів може допомогти у розвитку стандартних мов та їх нормативному використанні.

(1.2) Термін «наріччя». Різниця діалекту та наріччя.

Термін «наріччя» зазвичай використовується для позначення однієї з основних частин мови в лінгвістиці. Наріччя - це слова, які вказують на ознаку дії, якості, стану або обставини і зазвичай використовуються для повнішого і точного вираження думки. Наприклад, слово «швидко» — це наріччя, що означає швидкість дії у реченні «Він швидко біг».

У діалектології термін "наріччя" іноді використовується для позначення варіантів мови, що відрізняються в різних регіонах чи соціальних групах. Прислівники можна визначити як групу діалектів, що мають спільні риси фонетики, граматики та лексики, які відрізняються від стандартної мови. Наприклад, прислівник може мати свої специфічні фонетичні норми, свій словниковий запас та граматику. Діалектологія займається як прислівниками, а й іншими варіантами мови, як-от акценти, архаїзми і діалектні лексичні одиниці.

Діалект та наріччя - це різні терміни в діалектології.

Діалект - це варіант мови, що використовується в географічній області, з унікальними особливостями у фонетиці, граматиці та лексиці. Наріччя, з іншого боку, є групою діалектів, які мають спільні риси і відрізняються від стандартних мов. Тому діалекти – ширше поняття, ніж наріччя. В рамках одного діалекту може існувати кілька наріччя, які відрізняються один від одного за своїми характеристиками.

Коли мова використовується певною групою людей, у лінгвістиці вона називається діалектом. Діалект - це мовна система, що має особливе соціальне значення та може бути пов'язаний з певною областю, професією, віком чи соціальним становищем людини або іншими елементами, що визначають характеристики групи.

Наріччя та діалект часто використовуються разом, як у «діалектному наріччі». Діалект - це особливий різновид мови, унікальний для групи людей, які проживають у певній місцевості або мають певні соціальні характеристики.

У результаті в лінгвістиці є визначення як терміна «говірка», так терміна «діалект». Дієслівна складова з чітким призначенням у мові – це наріччя. Йдеться групи людей, які використовують мову, і може відбивати соціальні, культурні та історичні аспекти. Ці дві ідеї працюють разом, щоб допомогти нам зрозуміти діалектну мову та її значення у вивченні мовних варіацій та соціолінгвістики.

1.3 Історія виникнення діалекту на корейському півострові

Корейські діалекти розвивалися у різні періоди, починаючи з періоду Трьох Хан, коли на півострові існувало три держави зі своїми діалектами. У період Сілла була створена єдина державна мова на основі діалекту Сілла, але діалектні відмінності все ще існували. У період Чосон було створено багато нових слів та виразів, що призвело до появи нових діалектів, що відрізнялися від старих. Сьогодні на Корейському півострові існує кілька діалектів з різною вимовою, словниковим запасом та граматиною.

Корейська мова - одна з найдавніших і найунікальніших мов у світі. Її коріння сягає стародавньої мови, якою говорили на Корейському півострові понад 2 000 років тому.

Витоки корейського діалекту сягають періоду Трьох Хан (57 р. до зв. е. - 668 р. зв. е.), коли півострові існувало три держави: Когуре, Пакджо і

Силла. Кожна з цих держав мала свій власний діалект, відмінний від інших.

У період Сілла (57 р. до н. е. – 935 р. н. е.) була створена єдина державна мова на основі діалекту Сілла. Проте, навіть після створення єдиної національної мови діалектні відмінності продовжували існувати.

У період Чосон (1392-1910 рр.) корейська мова продовжувала розвиватися та змінюватися. У цей період було створено багато нових слів та виразів, що призвело до появи нових діалектів, що відрізнялися від старих.

Сьогодні на Корейському півострові існує кілька діалектів з різною вимовою, словниковим запасом та граматиною. До представницьких діалектів відносяться північнокорейський, корейський, пхенчханський та чола-до. Кожен із цих діалектів має свої унікальні особливості та використовується у різних регіонах Кореї.

Корейські діалекти та прислівники мають кілька особливостей. Одна з них полягає в тому, що вони мають власну вимову та граматичні правила, які відрізняються від стандартної корейської мови. Наприклад, деякі діалекти та прислівники мають багато перепусток слів, а також граматичні зміни, що не зустрічаються у стандартній корейській мові.

Крім того, деякі корейські діалекти та говірки можуть мати власний словниковий запас, який не використовується в стандартній корейській мові. Це може бути пов'язане з регіональними особливостями, культурою чи історією.

Зрештою, корейські діалекти та регіональні мови можуть мати свою власну інтонацію та ритм, і можуть бути більш виразними та емоційними, ніж стандартна корейська.

Взагалі, стандартом корейської мови є сеульський діалект. Він є найпоширенішим, його використовують як для офіційних джерел інформації, так і для написання літератури. Проте, є так само безліч інших, не менш цікавих і неповторних діалектів.

Одним із найвідоміших корейських діалектів є пусанський діалект, що використовується в місті Пусан та його околицях. Він має власну вимову та граматичні правила, які відрізняються від стандартної корейської мови. Наприклад, у пусанському діалекті "뭐(що)" може скорочуватися як "뭐야" або "뭐냐", а "있어(є)" - як "있어나".

Іншим відомим корейським діалектом є чжунчхонський діалект, який використовується в місті Чжунчхон та його околицях. Цей діалект має власну вимову та граматичні правила, які відрізняються від стандартної корейської мови. Наприклад, у чжунчхонському діалекті "그래 (так)" іноді скорочується як "грам" або "그랬".

Існує безліч інших корейських діалектів, що використовуються у різних регіонах Кореї. Кожен з них має свої особливості та відмінності від стандартної корейської мови.

Висновок до 1 розділу

Діалектологія відіграє важливу роль у сучасній лінгвістиці, оскільки вона вивчає відмінності у мовних варіаціях залежно від географічних, соціальних, історичних та культурних контекстів. Діалектологія допомагає нам зрозуміти, як мовні відмінності впливають на спілкування та як вони відображають культурні та соціальні особливості різних регіонів. Вона також може дати уявлення про те, як розвиваються мови і як вони впливають одна на одну. Загалом діалектологія допомагає лінгвістам краще зрозуміти мовні явища та їх соціокультурний контекст.

Вивчення історії діалектів, мовних спілок та історії корейської мови та її діалектів допоможе вам краще зрозуміти культурні та мовні особливості корейців. Це покращить спілкування з ними, допоможе зрозуміти нюанси та контекст, а також уникнути непорозумінь які виникають від нестачі інформації.

Зараз багато корейців переїзжають з міста в місто і забувають деякі говірки свого регіону, але діалект та говір треба берегти. Знання діалектів є корисним при відвідуванні різних регіонів Кореї, де використовуються діалекти, бо як ми знаємо, сеуальський діалект та діалект острова Чеджу значно відрізняються один від одного. Варто вивчати діалекти, горівки та наріччя, бо це збагачення мови, роблячи її колоритніше та цікавіше.

РОЗДІЛ 2

2.1 АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІАЛЕКТУ ВІД СТАНДАРТІВ ЛІТЕРАТУРНОЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

До сучасності інтерес до корейським діалектам був переважно частковим, але з кінця 19-го інтерес до корейським діалектам був частковим, з кінця XIX початку XX століття корейська діалектологія почала виявляти перші ознаки.

На початку 20 століття корейська діалектологія почала виявляти свої перші ознаки активно вивчатися та формуватися лінгвістичні теорії.

У той час дослідження в галузі діалектології були зосереджені на наступному зборі інформації про діалекти для історичного аналізу та виявлення пропущених літер та встановлення середньовічної літератури. Фонетичне значення Діалектологія зосередилася на вивченні певних історичних періодів. Приблизно в цей час почали виявлятися такі тенденції збирання певних типів даних про діалекти та їх з'ясування вперше географічне поширення, його структурування [32, с:54].

Діалекти корейської мови відрізняються від стандартної літературної мови як у вимові, так і в лексиці та граматиці. Наприклад, південнокорейський діалект має більш м'яку вимову приголосних звуків, тоді як північнокорейський діалект має більш тверду вимову. У деяких діалектах також використовуються інші форми дієслів та інші слова для позначення тих самих понять.

Основною активною організацією було "Товариство корейської мови", відоме сьогодні як "한글학회"; саме ця організація запровадила "한글날" (День хангіля) 4 листопада 1926 року. Вона також опублікувала

"한글맞법통일안 (стандартна нотація хангиль)" у 1933 році, заклавши основу сучасної корейської нотації.

Члени суспільства доклали багато зусиль для збирання та аналізу матеріалів за корейськими діалектами.

Син Мьон Гюн (신명균) (пом. 1927) зацікавився діалектом Пхенган неспроста: оскільки "замість 장서방 він говорить 당서방, 죠서방 - 도서방, 천하 - 턴하, 제자 - 데자", він почав активно і ретельно вивчати історичний вплив цього факту і висловив його у зв'язку із давньою літературою.

Книга 이희승 була опублікована в 1932 та 1936 роках. 한밭, 한쇼, 행길, 'місто' з використанням архаїчних слів, і чому "вечір" називається "나죄" в діалекті Пхенган.

Однак, незважаючи на відмінності в діалектах, стандартна літературна корейська мова залишається основною мовою спілкування в Кореї. Він використовується в офіційних документах, на радіо та телебаченні, у друкованих виданнях тощо. Тому знання стандартної корейської мови є необхідним для ефективної комунікації з корейцями у будь-якій сфері життя.

В цілому, розуміння відмінностей між діалектами та стандартною літературною корейською мовою може допомогти краще розуміти корейську культуру та спілкуватися з корейцями на більш глибокому рівні. У своїй книзі 온성방언 O Се Чжун (오세준) поділився думками стосовно вимови, а саме схожість вимови на говір у місті Пхеньян і навів такі приклади на підтвердження цього:

– “자, 저, 죠, 쥬, 지” вимовляються як “다, 더, 도, 듀, 디”: 운동장 – 운동당;

중심 – 둥심; 지방 – 디방;

– “자, 저, 조, 주” вимовляються як “쟈, 저, 죠, 쥬”: 저고리 – 저고리;

– “사, 서, 소, 수” вимовляються як “샤, 셔, 쇼, 슈”: 사례 – 샤례; 경찰서 – 경찰쇼; 항상 – 향샹; 풍속 – 풍속;

– “외” вимовляється як “웨, 왜”: 겨외 – 경웨; 외가 – 왜가; 외국 – 왜국;

– У частках зникає патчим (받침): 사슴을 – 사슴이르; 사슴은 – 사슴이느; –
Наявність специфічних афіксів: 왔습니다 – 왔스꾸마; 가지지 않았습니까 –
가지대넛슴둥; 한이 됩니다 – 한이 되우꾸마; 그렇습니다 – 그릇습니;

Пізніше у виданні Товариства корейської мови, журналі “한글” були опубліковані матеріали (시골말캐기), які свідчили про активну роботу стосовно збору інформації стосовно корейських діалектів, серед них такі що мали інформацію про:

– Лексичні різноманітності корейських діалектів. Демонстрація різниці використовуваного вокабуляру: 무우, 무시, 무수, 무꾸; 돌, 독, 돌망구, 돌맹이; 팻, 팔, 풋, 꾀, 파끼, 패끼;

– Твердження про різні джерела походження діалектів та стандартної мови, а також про архаїчну морфологічну системи: 우정 – 일부러; 아저니 – 미리; 저녁 – 나조; 석냥 – 비지깨; – Граматичні особливості. Відмінність закінчень граматичного значення: 듣다/듣으니 (들으니); 신다/실고 (신고).

Зараз ми маємо розподіл діалектів за наступною класифікацією, яку спочатку запропонував Пі Гик Ро, а його послідовник Огуро продовжив.

Пі Гик Ро видав у 1932 році своє перше видання з діалектології “조선말의 사투리” (Діалекти корейської мови), де описав фонетичні, лексичні та

граматичні особливості та відмінності корейських діалектів. Там же і запропонував свою класифікацію діалектів:

- Квансо (관서) (провінція Пхеньян та частина провінції Хванхе)
- Хонам (호남) (провінції Північний Чолла та Південний Чолла, провінція Південний Чхунчхон)
- Йоннам (영남) (провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан, частина провінції Канвон, також частина берегової лінії провінції Південний Чолла)
- Кванбук (관북) (провінції Північний Хамгьон та Південний Хамгьон)
- Чжунбу (중부) (провінція Кьонгі, частина Канвон та частина провінції Хванхе).

Подальшу працю продовжив японський лінгвіст Сімпея Огура (小倉進平). Огура почав вивчати особливості корейських діалектизмів, коли півострів був під японською окупацією, та працював над перекладом та розшифровкою пісень хянга (향가). Хянга вважалась основним джерелом давньокорейської мови. Вісім років пройшло після запропонованої класифікації корейських діалектів Рі Гик Ро, як публікується робота Огури «The Outline of the Korean Dialects», де описується фонетика, як звуки ㅇ, 외, 여, 요, △ та ㅅ, ㅈ у середині слова), лексичні особливості (벼, 옥수수, 달팽이) і граматичні відмінності (предикативне закінчення - 음(슴)니다), і там же було запропоновано нову класифікацію діалектів, бо саме дослідження в своїй праці Огура проводив більше ніж в 250 населених пунктах Кореї. І ось запропоновані Огурою класифікація діалектів:

- Діалект Кьонсандо (경상도 방언) – сучасні провінції Північний Кьонсан та Південний Кьонсан;
- Діалект Чолладо (전라도 방언) – сучасні провінції Північний Чолла та Південний Чолла;
- Діалект Хамгьондо (함경도 방언) – сучасна провінція Північний Хамгьон, частина провінції Південний Хамгьон, частина провінції Північний Пхьонан;
- Діалект Пхьонан (평안도 방언) – сучасні провінції Північний Пхьонан та Південний Пхьонан;
- Діалект Кьонгідо (경기도 방언) – сучасні провінції Кьонгідо, Хванхе, Північний та Південний Чхунчхон, Канвон;
- Діалект Чечжудо (제주도 방언) – сучасна провінція Чечжудо; [25]

2.2 СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ СПЕЦИФІКИ КОРЕЙ СЬКІ МОВИ

Семантика в лінгвістиці - це галузь науки, що вивчає значення слів та речень у мові. Вона вивчає, що означають слова у різних контекстах, як вони пов'язані між собою і як вони взаємодіють із змістом речення.

Семантика також вивчає семантичні відносини між словами, такі як синоніми, антоніми, гіперсиноніми та гіпонімія. Вивчення семантики важливе для розуміння мови та її використання у спілкуванні.

Корейська мова має дуже специфічні значення, що відбивають унікальні особливості корейської культури та історії. Одним із таких прикладів є велика кількість слів, що описують відносини між людьми, наприклад, 형 (брат), 누나 (сестра), 아줌마 (тітка) та 아저씨 (дядько). Це показує, яке значення корейці надають сімейним та соціальним відносинам.

У корейській мові також є багато слів для вираження різних станів та емоцій людини, таких як "한" (сум, меланхолія, хвороба), "존" (любов до

сім'ї та близьких) та "눈치" (здатність розуміти та відчувати емоції інших людей)). Це показує, яке значення корейці надають емоційному та психологічному стану людей.

2.2 Роль діалекту в сучасному суспільстві Республіки Корея. Яке значення діалекту в культурі та повсякденному житті

Діалекти грають різні ролі у суспільстві. З одного боку, вони можуть зберігати культурну спадщину та самобутність регіону чи народу. З іншого боку, діалекти можуть перешкоджати ефективному спілкуванню між людьми з різних регіонів та країн. Однак з розвитком технологій та глобалізації діалекти поступово зникають, а також змінюються під впливом стандартизованих мов. Таким чином, роль діалектів у сучасному світі може бути як позитивною, так і негативною, залежно від контексту та ситуації.

У Республіці Корея діалекти відіграють важливу роль у збереженні культурної спадщини та самобутності регіонів та народів. У Кореї існує кілька діалектів з різною вимовою, словниковим запасом та граматиною. Найбільш поширеними є північний та південний діалекти, а також діалекти, які використовуються в таких містах, як Сеул та Пусан.

Проте з розвитком стандартизованих мов та глобалізації корейські діалекти поступово зникають та змінюються. Оскільки більшість молодих корейців використовують стандартну мову, діалекти можуть поступово зникати. Треба зберігати діалект та говірки, це є культурна спадщина. Використання діалектів у мистецтві та культурі: діалекти часто використовуються в корейських фільмах і телебаченні для передачі

справжнього життя в різних регіонах. Використання діалектів у повсякденному житті: у деяких регіонах Кореї, особливо на півдні, жителі використовують діалекти у повсякденному спілкуванні.

Збереження діалектів у традиційних громадських заходах: діалекти іноді використовуються у традиційних заходах, таких як свята та весілля, для збереження культурної спадщини.

Використання діалектів у бізнесі: у деяких випадках, наприклад, у провінційних містах Кореї, використання діалектів може зміцнити відносини з діловими партнерами. І звичайно, використання діалектів у політиці: деякі політики використовують діалекти для залучення підтримки у популярних районах.

Таким чином, роль діалектів у сучасному корейському суспільстві складна і залежить від контексту та ситуації. Хоча важливо зберігати діалекти для підтримки культурної спадщини та самобутності регіону та його народу, використання стандартної мови може бути корисним для ефективного спілкування між людьми з різних регіонів.

Висновок до розділу 2

Отже, значення діалекту є важливою нішею в науці. Мало вивчити іноземну мову, для розуміння представника іншої країни, в нашому випадку корейця, треба ще знати менталітет, культуру та діалект.

Вивчення діалекту допомагає зберегти культурну спадщину та зрозуміти історію та традиції різних регіонів, сприяє мовленнєвому розмаїттю та покращує розмовні навички.

Знання діалектів також має практичну цінність у повсякденному житті, бізнесі та політиці, допомагає у налагодженні контактів та ефективної комунікації.

В цілому вивчення діалекту допомагає зрозуміти мовні відмінності та особливості різних регіонів, що корисно при спілкуванні з місцевими жителями та під час подорожей. Діалекти також можуть використовуватися в літературі та мистецтві для передачі місцевого колориту та автентичності, а вивчення діалектів може допомогти краще зрозуміти таку літературу та мистецтво.

Аналіз характеристик діалектів та їх відмінностей від письмових мов показує, що діалекти мають свої граматичні та фонетичні особливості, а також використовуються для передачі місцевого колориту та автентичності. Семантичні аспекти та значення корейських діалектів у сучасній лінгвістиці та повсякденному житті полягають у збереженні культурної спадщини та заохоченні мовної різноманітності. Використання діалектів також може мати практичне значення у повсякденному житті, бізнесі та політиці.

У корейській мові також багато слів, що описують культурні та історичні особливості Кореї, наприклад, "한복", 하복, "태권도" та "한글". Це показує, що корейці надають великого значення своїй культурі та історії.

Загалом особливості корейської мови відображають особливості корейської культури, історії та соціальних відносин. Вивчення цих особливостей допомагає краще зрозуміти корейську мову та культуру та покращити міжкультурну комунікацію.

АНОТАЦІЯ

이 학기말 논문은 한국어의 방언과 그 역사 그리고 그것이 현대 사회에서 어떻게 사용되는지에 관한 것입니다. 여기서 우리는 "방언"이 무엇인지, 왜 그것이 언어학에서 연구되는지 배웁니다. 한국방언의 기원과 한국방언의 발전사를 간략하게 소개한다. "방언"과 "방언"의 차이점을 알아봅시다. 표준 문어 우리말에서 사투리의 특징을 분석해 보자. 내 기말 논문에서 방언을 보호할 가치가 있는 이유와 그것이 그 나라의 문화 유산을 발전시키는 데 어떻게 도움이 되는지, 그리고 방언이 어느 나라 거주자의 구어체 연설의 특징인지 설명했습니다.

Список використаної літератури

- 1) Аванесов Р. И. (1963). Описательная диалектология и история языка, в кн.: Славянское языкознание. Доклады советской делегации. V Международный съезд славистов, М.
- 2) Бевзенко С.П. (1980). Діалектологія. Київ: “Вища школа”. – 242 с.
- 3) Бондалетов В. Д. (1987). Социальная лингвистика: Учеб. Пособие для студентов пед. ин-тов по спец. № 2101 “Рус. яз. и лит.” – М.: Просвещение, – 160 с.
- 4) Бондалетов В. Д. (1970). Ономастика и социолингвистика // Антропонимика. – М.: Наука. – 17-23 с.
- 5) Барташова О. А. (2005). Функции профессионального жаргона // Проблемы филологии и методики преподавания иностранных языков: сборник научных статей. – СПб., – Вып. 6. – С. 191–197
- 6) Васильев А.А. Особенности диалектов Северной Кореи // Вестник центра корейского языка и культуры: Выпуск 8. СПб.: Изд-во СПбГУ, 2005. С.10-32
- 7) Пак Н.С. Корейский язык в Казахстане: проблемы и перспективы. Алматы: АККД, 2005. – 305 с
- 8) Сердега Р. Л. Українська діалектологія : навчальний посібник / Р. Л. Сердега, А. А. Сагаровський. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. – 156 с.
- 9) Тен Ю. П. (2015). Коремар 50-их годов 20 века// Известия корееведения в Центральной Азии. Алматы: Межд. центр. кореевед. КазНУ им. Аль-Фараби. – 273-280 сс.
- 10) Sohn Min-ho. (1999). The Korean Language. Cambridge: Cambridge University Press, – 440 p. 78
- 11) Wardhaugh. R & Fuller J. M. (2014). An Introduction to Sociolinguistics. New York: John Wiley & Sons Inc. – 448 pp.

12) Wolfram. W. (2006). American Voices: How Dialects Differ From Coast to Coast. Oxford: Blackwell. – 288 pp

Електронні джерела:

13) <https://terms.naver.com/entry.naver?docId=1720726&cid=41817&categoryId=41817> 40) <https://newslibrary.naver.com/>

14) <https://bigenc.ru/linguistics/text/4046177>

15) <https://www.kci.go.kr/kciportal/ci/sereArticleSearch/ciSereArtiView.kci?sereArticleSearchBean.artiId=ART002551530>

16) <https://oxfordre.com/linguistics/view/10.1093/acrefore/9780199384655.001.0001/acrefore-9780199384655-e-391>